

אם לממשלה כדאי / ממנים את מר ברקאי / שיחרוץ גורל השכר / לבג יתנפץ מחר. הצעת שר האוצר - למלווה ארוך קצר / עם כאב ולב שבור / מבקש מן הציבור. כן להיות - או לא להיות / לא למות ולא לחיות. / להציל את הספינה / פן חטבע המדינה. שמואל אילון, תל אביב

להתבייש כמו גבר

במיכתבו במדור "מיכתבים" (העולם הזה 2009) מותח הקורא מאיר לברן מקריית-אתא ביקורת על הקוראת אביבה שפירא, אשר מתוך כאב וזעם קראה לעיתונאי שכתב על מה שכתב ("חזיר גברי", תגו" בה על הכתבה אודות לאה רבין, העולם הזה 2008) במישקפיים "גבריות", המב" חילות כל יצור אנושי (מתוך הנחה שאכן הוא כזה), ושלה אותה לטיפול רפואי. מבין אני היטב שכנבר, לא נעים היה

שאוֹל פֶּרִידֶלר
הפוסט - במומו 1976

לו שהנה, סוף־סוף, קראו לגבריות בשמה הנכון. כדאי אולי לומר למר לברן, כנבר, שכל הפוסל - במומו פוסל. הוא עצמו נזעק וכתב לפי אותם קריטריונים חז' לניים, שאותם תיאר במיכתבו. ברור לי מאד כיצד היה מאיר לברן מגיב, אילו היה מישוהו כותב על הנשים כמכשפות או כזונות ומה־לא (ספק אם בכלל היה מגיב). אדם שכואב לו על עוול שנעשה לו - לא מאתמול כ־אם מזה מיליוני שנים - יש להקשיב לו ולתקן עוול זה. כשדורר כים למישהו על הרגל, הוא צועק וזה בריא. יש לקטוע לו את הרגל או לשלחו לטיפול. אם מאיר לברן אינו מתבייש במה שכתב, הרי אני מתבייש, כנבר, עבורו. שאוֹל פֶּרִידֶלר, קריית־שמואל

הסתה פרועה

מאז כנס נצרת, שהתקיים בשבת, 6.3.1976, במחאה על תוכניות הממשלה להפקעת קרקעות של הכפריים הערביים - בחרה בי עיתונות מסוימת כמטרה להסתה פרועה, המסתמכת על שקרים וזד' ניים, אגשים מסויימים, הידועים בעמדתם האנטי־ערבית הקיצונית, ששו לקראת הסי תה זו והוסיפו לה נופך. הנני רואה במסע־הסתה פרועה זה חוליה במסע נגד מיפגתי הקו־מוניסטית הישראלית, נגד הרשויות המ־קומיות הערביות - כולל עיריית נצרת אשר אני עומד בראשה - נגד כלל האוכי לויטיה הערבית ונגד כל מתנגדי מדיניות הדיכוי הלאומי - יהודים וערבים. האמת היא, שביום שבת, 6.3.1976, נערך כו בנצרת שני כנסים, האחד נערך בבוקר על־ידי הוועד לפעולה נגד הפקעת הקר־קעות. בכנס זה השתתפו 19 ראשי רשו־יות מקומיות. בכנס זה לא נאמתי, אלא השתתפתי בוויכוח ותמכתי, כיתר הנר־כחים, בהצעת מארגני הכנס לקרוא ל־שבתה כללית ולהפגנה מול הכנסת. בי מחאה על התוכניות להפקעת הקרקעות. הכנס השני נערך אחר־הצהריים על־ידי "חזית נצרת הדמוקרטית", ודן אדריוק בענייני העיר והעירייה, ובדרישה מהממונה על המחוז מטעם משרד־הפנים לשחרר את התקציבים המגיעים לעיריית נצרת. בכנס זה נאמתי ועניתי, בין היתר, על כרוזים שהוציאו חברי העירייה מהאור פוויציה. קראתי להם, לפי דברי המשל הערבי הידוע: "מי שביתו עשוי מזכור־כית - איננו רוגם בתי האחרים באבנים!" (חמשך בעמוד 9)

ניסית ?

מלרוזגדע

התה היחידי אשר בו עלי הנענע האמיתיים טחונים ומעורבים בעלי התה (להבדיל מתה מנטה)

מלרוזגדע
ניתן להשגה בסופרמרקטים
במעדניות ובחנויות המכולת.

סדר פסח שלא כהילכתו

נמצא הרחק מהעיר, בצידו האחד הים ובשני פארק רחב ידיים - והחליטו לחדש את ימי החג במסורות הלקוחות לאו דווקא מספר "שמות". בן־אמוץ ואמדורסקי מזמינים את כל ידידיהם, חבריהם, חברי החברים וגם סתם אנשים שאוהבים לשמוח, לקחת חלק בהילולה שתערך לאור מדורות ולפידים, צליאש, יין ומוסיקה. "השמחה האשקלונית" מבטיחה פולחן שיעמוד בסימן החרות והאביב, וגם - מצות לכל החפץ...

חג הפסח יהפוך השנה בכפר הנופש הצרפתי באשקלון לחג ישראלי אמיתי שישא אופי של פולחן האביב. דן בן־אמוץ, סופר ודמות בזהמית ססגונית, ובני אמדורסקי, אמן וזמר פופולרי, חברו לצמד שיארה את הישראלים הרוצים לחגוג באווירה הקרובה יותר לטבע. לשניים נמאס לחגוג את חג הפסח כחלכה, סביב שולחן ערוך, עם 4 כוסות יין ומצות. חיפשו ומצאו את כפר הנופש הצרפתי באשקלון הנהנה מתכונות אידיאליות לחגיגה מעין זו - המקום